

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

26 iunie 2013

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Elena Covalenco, Nicolae Gordilă,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Tăut Dorina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 martie 2013 în cauza penală privindu-l pe

Popescu Feodor Andrei, născut la 26 mai 1993, originar din s.Seliște, r-nul Nisporeni, domiciliat în s.Băcșeni, r-nul Nisporeni.

Cauza a fost examinată în prima instanță de la 11.04.2012 pînă la 17.12.2012, în instanța de apel de la 22.01.2012 pînă la 06.03.2013 și în instanța de recurs de la 28.05.2013 pînă la 26.06.2013.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Nisporeni din 17 decembrie 2012, Popescu Feodor a fost condamnat în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal la amendă în mărime de 750 unități convenționale, ce constituie 15000 lei.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Vodă Vasile în privința căruia hotărîrea judecătorească nu se contestă.

2. Prima instanță, examinînd cauza în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, a constatat că Popescu Feodor împreună cu Vodă Vasile, la 07 ianuarie 2012, aproximativ la ora 02.00, aflîndu-se în strada s.Băcșeni, r-nul Nisporeni, intenționat, încalcînd grosolan ordinea publică și exprimînd o vădită lipsă de respect față de societate, le-au aplicat cet.Grosu Alexei și Bîrdan Mihail multiple lovituri cu capul și pumnii în față și în diferite părți ale corpului, cauzîndu-le ambilor, conform rapoartelor de expertiză medico-legală nr.23/D și nr.24/D din 06 februarie 2012, vătămări corporale ușoare.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul T.Nastas în numele inculpatului F.Popescu, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri în partea stabilirii pedepsei, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă mai blîndă, cu aplicarea art.79 Cod penal, invocînd că instanța, la individualizarea pedepsei, nu a luat în considerație faptul că inculpatul și-a recunoscut vina, a colaborat cu organul de urmărire penală, este recrut în rîndul Armatei Naționale, unde se caracterizează pozitiv, intenționează să-și continue serviciul militar în bază de contract și nu dispune de careva venituri pentru achitarea amenzii aplicate, iar mama acestuia nu poate să-l ajute, din motiv că are la întreținere 11 copii minori.

4. Prin decizia și încheierea Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 martie 2013 și 03 aprilie 2013, a fost admis apelul avocatului, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Popescu Feodor, condamnat în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 300 unități convenționale, ce constituie 6000 lei. Celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute.

Instanța de apel a constatat că prima instanță, corect a stabilit circumstanțele de fapt și vinovăția inculpatului, și just a încadrat în drept acțiunile lui în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal.

La fel, instanța de apel a concluzionat că prima instanță corect a conchis, că corectarea și reeducarea inculpatului F.Popescu poate avea loc fără izolarea de societate, dar prin aplicarea amenzii, însă la stabilirea cuantumului acesteia nu a dat deplină eficiență prevederilor art.4, 7, 61, 75-77 Cod penal.

Astfel, instanța de apel, constatând că infracțiunea comisă de inculpat, potrivit art.16 Cod penal, face parte din categoria celor mai puțin grave, că în cauză sînt prezente circumstanțe atenuante, și anume: că acesta pentru prima dată este tras la răspundere penală, a recunoscut vina și s-a căit sincer de cele comise, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, a reparat benevol prejudiciul cauzat părților vătămate, se caracterizează pozitiv la locul de trai, provine dintr-o familie numeroasă, fiind educat numai de mamă, de comportamentul lui în timpul urmăririi penale, cât și pe parcursul examinării cauzei, precum și de lipsa circumstanțelor agravante, a conchis că scopurile pedepsei penale vor fi atinse prin stabilirea unei pedepse cu amendă, la limita minimă a sancțiunii art.287 alin.(2) Cod penal redusă cu 1/4, conform prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod penal.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul D.Tăut care, invocînd temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, cu menținerea sentinței, pe motiv că instanța de apel în partea stabilirii pedepsei inculpatului F.Popescu nu a ținut seama de prevederile art.75 Cod penal, de gradul prejudiciabil al infracțiunii săvîrșite, de comportamentul inculpatului în momentul comiterii infracțiunii și după consumarea ei, astfel că motivarea stabilirii pedepsei contravine prevederilor art.394 alin.(2) pct.3) Cod de procedură penală, aceasta nu cuprinde motivele de aplicare a pedepsei sub formă de amendă sub limita prevăzută de art.287 alin.(2) Cod penal.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit textului recursului declarat de procuror, ca temei de casare a deciziei instanței de apel se invocă art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept atunci cînd instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau aceasta nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii, sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, ori s-au aplicat pedepse individualizate contrar legii.

Colegiul penal constată că nici unul din temeiurile la care se referă autorul recursului nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

După cum rezultă din textul recursului, autorul acestuia este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor lui F.Popescu în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal, și, critică hotărîrea dată numai referitor la stabilirea pedepsei aplicate de instanța de apel, invocînd că aceasta nu cuprinde motivele de aplicare a pedepsei de amendă sub limita minimă a pedepsei prevăzute de norma penală în baza căruia inculpatul a fost condamnat, ce contravine prevederilor art.394 alin.(2) pct.3) Cod de procedură penală.

Colegiul penal constată că cauza a fost examinată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit art.364¹ Cod de procedură penală.

Conform prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvîrșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, inculpatul beneficiază de o reducere cu 1/4 a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amenda.

Sanțiunea art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal, în baza căruia a fost condamnat F.Popescu, prevede o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de la 400 la 1000 unități convenționale, astfel că cea aplicată de către instanța de apel inculpatului în mărime de 300 unități convenționale, se încadrează în limitele sancțiunii normei penale, adică este redusă cu 1/4 atît din maximum, cît și din minimumul pedepsei prevăzute la acest articol.

Potrivit art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale, iar la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină seama de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Instanța de apel, luînd în considerație că infracțiunea comisă de inculpat, potrivit art.16 Cod penal, face parte din categoria celor mai puțin grave, că în cauză sînt prezente un număr mare de circumstanțe atenuante, care sînt descrise la pct.4 al prezentei decizii și lipsa celor agravante, că pe parcursul urmăririi penale, cît și examinării cauzei acesta a avut un comportament ce denotă faptul că dînsul se reintegrează în societate, a conchis că amenda stabilită de prima instanță urmează a fi diminuată, deoarece instanța la stabilirea pedepsei nu a ținut seama de toate circumstanțele cauzei și persoana inculpatului. Prin urmare, argumentul recurentului, precum că decizia instanței nu cuprinde motivele de aplicare a pedepsei stabilite, este neîntemeiat, dimpotrivă decizia este bine argumentată, motivată și nu contravine prevederilor art.394 Cod de procedură penală.

Astfel, Colegiul penal reține că la stabilirea pedepsei lui F.Popescu, instanța de apel a dat deplină eficiență împrejurărilor cauzei, numindu-i acestuia o pedeapsă în limitele prevăzute de sancțiunea articolului în baza căruia a fost condamnat, fiind respectate și prevederile referitor la stabilirea pedepsei în cazul cînd persoana vinovată a solicitat examinarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit art.364¹ Cod de procedură penală.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal decide inadmisibilitatea recursului declarat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

În consecință, se apreciază că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de inculpat și, potrivit legii, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Tăut Dorina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 martie 2013 în cauza penală în privința lui Popescu Feodor, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 03 iulie 2013.

Președintele

Petru Ursache

Judecători

Elena Covalenco

Nicolae Gordilă